

- az a török munkavállaló, akit még nem illet meg az e cikk harmadik franciabekezdésében rögzített bármely választott munkakörben történő szabad munkavállaláshoz való jog, köteles megszakítás nélkül jogszerű munkaviszonyt fenntartani a fogadó tagállamban, kivéve ha hivatkozhat arra, hogy a munkaerőpiacról történő átmeneti távollétét az e cikk (2) bekezdésében foglaltakhoz hasonló jogos ok igazolja;
- a jogszerű foglalkoztatási időnek az alapügyben felmerülthöz hasonló megszakításai ez utóbbi rendelkezés alá tartoznak, és a jelen ügyben az illetékes nemzeti hatóságok nem kérdőjelezhetik meg az érdekelt török munkavállalónak a fogadó tagállamban történő tartózkodáshoz való jogát.

(¹) HL C 200., 2003.8.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2006. január 19.

a C-240/03 P. sz. Comunità montana della Valnerina kontra Európai Közösségek Bizottsága és Olasz Köztársaság ügyben (¹)

(Fellebbezés – EMOGA – Pénzügyi támogatás megszüntetése – A 4253/88/EGK rendelet 24. cikke – Az arányosság elve – Indokolás – Védelemhez való jog – Csatlakozó fellebbezés – Két felelős megjelölése egy projekt végrehajtásában – A teljes támogatásnak csak az egyik felelőstől való visszakövetelése – A Bizottság mérlegelési jogköre – Az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő jogvita objektív határai)

(2006/C 60/03)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-240/03 P. sz. Comunità montana della Valnerina (ügyvédek: P. De Caterini, E. Cappelli és A. Bandini) ügyben, a többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: C. Cattabriga és L. Visaggio, segítők: A. Dal Ferro ügyvéd), az Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I. M. Braguglia, segítője G. Aiello avvocato dello Stato), a Bíróság Alapokmányának 56. cikke alapján 2003. május 28-án beterveztett fellebbezés tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, J. Malenovský, S. von Bahr, A. Borg Barthet és A. Ó Caoimh (előadó) bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2006. január 19-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést elutasítja.

- 2) A Comunità montana della Valnerina-t kötelezi a fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.
- 3) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.

(¹) HL C 200., 2003.8.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2006. január 19.

a C-330/03. sz. (a Tribunal Supremo előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos kontra Administración del Estado (¹) ügyben

(A munkavállalók szabad mozgása – Oklevelek elismerése – A 89/48/EGK irányelv – A mérnöki szakma – A szakmai képesítések részleges és korlátozott elismerése – EK 39. és 43. cikk)

(2006/C 60/04)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-330/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Tribunal Supremo (Spanyolország) által annak 2003. július 21-i határozatával előterjesztett, és a Bírósághoz 2003. július 29-én érkezett, az e bíróság előtt a Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos és az Administración del Estado között Giuliano Mauro Imo részvételével folyamatban lévő eljárásban felmerült előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Schiemann, N. Colneric, E. Juhász, E. Levits (előadó) bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2006. január 19-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelvvel nem ellenétes az, hogy amikor a valamely tagállamban megszerzett oklevél birtokosa kérelmet terjeszt elő valamely szabályozott szakma másik tagállamban való megkezdésének engedélyezése iránt, akkor ez utóbbi állam hatóságai e kérelemnek részlegesen adjanak helyt – amennyiben azt a oklevél birtokosa kéri –, az engedély hatályát kizárólag azokra a tevékenységekre korlátozva, amelyek megkezdésére az említett oklevél a megszerzésének tagállamban feljogosít.

2) Az EK 39. és 43. cikkel nem ellentétes az, ha valamely tagállam nem adja meg egy szakma gyakorlásához a részleges engedélyt olyankor, amikor a kérelmező képzésének a fogadó tagállambeli képzéshez viszonyított hiányosságai hatékonyan pótolhatók a 89/48 irányelv 4. cikke (1) bekezdésében foglalt kiegyenlítő intézkedések alkalmazásával. Ezzel szemben, az EK 39. és 43. cikkel ellentétes az, ha valamely tagállam nem adja meg a részleges engedélyt a tevékenység megkezdéséhez olyankor, amikor azt az érdekelt kéri, és amikor a tevékenységi körök közötti különbségek olyan jelentősek, hogy valójában egy teljes képzésnek kellene alávetni a kérelmezőt, kivéve ha a tevékenység megkezdéséhez az engedély e részleges megadásának megtagadását olyan közérdekű kényszerítő indokok igazolják, amelyek alkalmasak az általuk elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem lépnek túl az annak megvalósításához szükséges mértéken.

(¹) HL C 226., 2003. 9. 20.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2006. január 12.

a C-494/03. sz., (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Senior Engineering Investments BV kontra Staatssecretaris van Financiën ügyben (¹)

(69/335 irányelv – Tőkeemelés terhelt közvetett adók – A tőketársaságra [leányvállalat] annak anyavállalata által a tőketársaság leányvállalata [unokavállalat] részére nyújtott vagyoni hozzájárulás után tőkeilletéket kivető nemzeti szabályozás – Tőkeilleték – A jegyzett tőke emelése – Tőketartalékba elszámolt hozzájárulás – A társasági vagyon növekedése – Az üzletrészek értéknövekedése – Tag által nyújtott juttatás – A tag által más tag részére teljesített fizetés – Leányvállalat részére történt fizetés – Valódi címzett – A tőkeilleték egyszeri kivetése [a Közösségben] – EK 52. cikk [jelenleg, módosítást követően EK 43. cikk] – Letelepülés szabadsága – Nemzeti gyakorlat, amely kizárólag abban az esetben biztosít adómentességet a tőketársaság [leányvállalat] részére, ha annak leányvállalata [unokavállalat] szintén e tagállamban rendelkezik székhellyel)

(2006/C 60/05)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-494/03. sz. ügyben, az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2003. november 24-én érkezett, 2003. november 21-i határozatával terjesztett elő az előtte a Senior Engineering Investments BV és a Staatssecretaris van Financiën között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann (előadó) tanácselnök, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič és E. Levits bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos 2006. január 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az alapügy körülményei között az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelv által módosított, a tőkeemelés terhelt közvetett adókról szóló 1969. július 17-i 69/335/EK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdésére és hatodik preambulumbekzdésére figyelemmel értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja kizárja, hogy a tagállam tőkeilletéket vessen ki a tőketársaságra (a leányvállalatra) az anyavállalata által a leányvállalata (az unokavállalat) részére nyújtott hozzájárulás után.

(¹) HL C 21., 2004.01.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2006. január 17.

a C-1/04. sz. (a Bundesgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Susanne Staubitz-Schreiber (¹) ügyben

(„Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárások – 1346/2000/EK rendelet – Időbeli hatály – Hatáskörrel rendelkező bíróság”)

(2006/C 60/06)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-1/04. sz. ügyben a Bundesgerichtshof által a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján az e bíróság előtt Susanne Staubitz-Schreiber által indított eljárásban 2004. január 2-án előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, és J. Malenovský tanácselnökök, A. La Pergola, J.-P. Puissechet (előadó), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. Klučka, U. Lohmus és E. Levits bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2006. január 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő: